Universiteit Leiden

College van beroep voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 2 0 - 1 2 8

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

[naam], in haar hoedanigheid van examinator, verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 6 mei 2020 heeft verweerder de studenten van de onderwijseenheid [X] van de masteropleiding [X] (hierna: de onderwijseenheid) medegedeeld dat de verdeelsleutel voor de becijfering van de onderwijseenheid is aangepast en de eindcijfers vastgesteld.

Op 17 mei 2020 heeft appellante beroep bij de Facultaire Examencommissie ingesteld.

De Facultaire Examencommissie heeft het beroep doorgezonden naar het College op 25 mei 2020.

Op 4 juni 2020 heeft appellante nadere stukken ingediend.

Op 9 juni 2020 hebben partijen een minnelijk schikkingsgesprek gevoerd. Dit heeft niet tot een minnelijke schikking geleid.

Op 19 juni 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op verzoek van appellante is de hoorzitting verplaatst van 29 juli 2020 naar 19 augustus 2020.

Het beroep is behandeld op 19 augustus 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellante en verweerder hebben in persoon aan de zitting deelgenomen.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden
Appellante volgt de masteropleiding [X], afstudeerrichting [X]. Voor de onderwijseenheid kan een student 10 ECTS halen.

Volgens de reguliere opzet van de onderwijseenheid wordt het eindcijfer gevormd door de resultaten van vier schriftelijke opdrachten (70%), het referaat (20%) en de mondelinge bijdrage aan en het voorzitten van de discussies (10%).

De introductiebijeenkomst vond plaats op 2 maart 2020. De eerste inhoudelijk georiënteerde werkgroep zou plaatsvinden op 16 maart 2020, de laatste op 14 april 2020.

Op 13 maart 2020 om 13.00 uur maakte het College van Bestuur het volgende bekend: ''al het fysieke onderwijs en tentamens zijn afgelast tot en met 31 maart. De komende periode (tot en met 20 maart) zijn alle vormen van onderwijs en toetsing afgelast. We gebruiken deze week om voor te bereiden welk onderwijs we vanaf 23 maart online ('niet fysiek') aan kunnen bieden, en op welke manier.''

Op 14 maart 2020 heeft verweerder de studenten bericht dat het de daarop volgende week niet toegestaan is om enige vorm van onderwijs, toetsing of begeleiding te geven. Tevens verwijst zij naar de informatie die de studenten vanuit de universiteit en de faculteit ontvangen.

Op 15 maart 2020 om 21.45 uur volgt de mededeling van het College van Bestuur: "De eerder afgekondigde maatregelen gelden tot en met 6 april."

Op 16 maart 2020 heeft de onderwijscoördinator van de afdeling [X] namens de opleidingsdirecteur van de masteropleiding onder meer aan verweerder het verzoek gemaild om antwoord te geven op vragen over de onderwijseenheid. Verweerder heeft op diezelfde dag aan dit verzoek gevolg gegeven en onder meer daarbij aangegeven dat aanpassing van de invulling van de onderwijseenheid ertoe leidt dat ook de verhouding van de percentages die nu gehanteerd worden voor de papers en de beoordeling van het referaat moet worden aangepast.

Op 17 maart 2020 heeft de onderwijscoördinator van de afdeling [X] aan verweerder gemaild dat wat betreft toetsing een speciale centrale werkgroep is opgericht. Verder is het van belang om op dit moment nog geen concrete

toezeggingen te doen naar studenten en ze vooral te blijven verwijzen naar de facultaire en universitaire informatie.

Op 19 maart 2020 heeft de onderwijscoördinator van de afdeling [X] aan verweerder gemaild dat er nog geen centrale lijn over toetsing is, maar dat daar volop aan gewerkt wordt.

Op 21 maart 2020 heeft verweerder op Blackboard de studenten bericht dat na uitvoerig overleg en afstemming met het faculteitsbestuur en de verantwoordelijkheden voor het creëren van niet-fysieke onderwijsvormen, de onderwijseenheid als volgt wordt ingevuld. Gedurende de vijf onderwijsweken levert iedere student viermaal de werkgroepopdracht in. In plaats van een referaat fysiek te houden, maken de vier (in één week vijf) referaatstudenten een referaatpaper van maximaal 1000 woorden. De medestudenten die in de desbetreffende week een werkgroepopdracht maken, gaan met die referaatpapers aan de slag. Zij moeten de vier (in één week vijf) referaatpapers doornemen, van een beoordeling met een cijfer op begrijpelijkheid voorzien en een gemotiveerde positie innemen ten opzichte van de twee geformuleerde stellingen. De omvang hiervan is maximaal 450 woorden. Deze activiteit komt in de plaats van de inhoudelijke participatie tijdens de werkgroep. De verhouding van de onderdelen in de becijfering is als volgt:
70% voor de werkgroep-papers
20% voor het referaat-paper
10% voor de beoordeling van de referaatpapers en de reactie op de stellingen.

Door de corona-epidemie en de maatregelen die in dat verband waren genomen, bleek het voor de examinatoren van de onderwijseenheid niet goed mogelijk om de door de studenten opgestelde bijdragen te waarderen met een cijfer voor een mondelinge bijdrage. Evenmin bleek het mogelijk om alle bijdragen van de studenten inhoudelijk - en in het bijzonder in vergelijking met de medestudenten - met een cijfer te waarderen.

Bij besluit van 6 mei 2020 is daarom de verdeelsleutel nogmaals aangepast naar een weging van 20% voor ieder van de vijf opdrachten. Dit betreffen vier weekopdrachten en één referaatopdracht.

Appellante heeft voor de weekopdrachten de volgende cijfers behaald:
7,6 voor weekopdracht 1,
7,8 voor weekopdracht 2,

7,6 voor weekopdracht 3,
7 voor weekopdracht 5 (in week 4 hoefde zij geen weekopdracht in te leveren).
Voor het referaat heeft zij een 7,4 behaald.
Hiermee is voor appellante het cijfergemiddelde 7,48 voor de onderwijseenheid, afgerond een 7.

2 – Het standpunt van verweerder
Verweerder stelt zich op het standpunt dat de aanpassing van de normering gerechtvaardigd en gezien de omstandigheden redelijk is. In overleg met de staf van de onderwijseenheid is gekozen voor de optie om alle activiteiten voor de student om te zetten naar schriftelijk werk. Dit voorstel is voorgelegd aan de afdelingsvoorzitter, de master-coördinator van de afdeling en na hun instemming aan de opleidingsdirecteur voor de masteropleiding.

Pas aan het eind van de vijf weken bleek bij de staf dat de beoordeling van de schriftelijke bijdragen in reactie op het schriftelijk referaat met stellingen veel complexer en omvangrijker was dan in de 'normale' omstandigheden waar de docent zich tijdens de vijf keer vier uur durende werkgroepen een beeld kon vormen van de kwaliteit van de mondelinge inbreng van alle deelnemers en van de actieve attitude van de student. Met de schriftelijke werkwijze bleek het niet goed mogelijk om de bijdragen zorgvuldig genoeg te beoordelen.

Nu met het betreffende onderdeel slechts 10% van het totale cijfer kon worden behaald heeft de staf opties voor becijfering onderzocht waarbij geen van de studenten een niet te rechtvaardigen voor- of nadeel zou hebben ten opzichte van de andere studenten. Daarbij zijn drie opties bekeken. Allereerst om het eindcijfer voor de 10% bijdrage voor een ieder te leggen op een 7. De tweede optie betrof met het cijfer 9. In beide varianten viel de differentiatie in het eindcijfer tussen studenten, zowel naar beneden als naar boven, weg. Daarom is – in overleg en met toestemming van de afdelingsvoorzitter en de onderwijsdirecteur van de masteropleiding – besloten de verdeelsleutel voor de berekening van het eindcijfer nogmaals aan te passen. Alle vijf door de studenten gemaakte opdrachten (vier weekopdrachten en één referaatopdracht) zouden voor 20% bijdragen aan het eindcijfer. Met deze oplossing werd iedere student wel voor eigen schriftelijk werk gewaardeerd en had geen van de studenten enig niet te rechtvaardigen voor- of nadeel ten opzichte van de medestudenten.

Wat betreft de beroepsgrond van appellante over het aantal woorden voert verweerder aan dat zij dit zo goed als mogelijk is heeft verwerkt in het cijfer.

3 – De gronden van het beroep
Appellante stelt zich op het standpunt dat zij het achteraf aanpassen van de normering onwenselijk acht. Appellante verwijt verweerder dat zij in een eerder stadium had kunnen en moeten voorzien dat de in totaal 340 reacties op de referaten niet goed met een cijfer beoordeeld konden worden. Verweerder had daarom van te voren al moeten mededelen dat alle schriftelijke stukken voor elk 20% zouden meewegen in het eindcijfer. Het achteraf aanpassen van de normering zorgt ervoor dat de stukken nu meer meetellen dan de studenten hadden verwacht. Appellante geeft aan dat zij veel tijd en energie heeft gestoken in stukken die uiteindelijk niet mee bleken te tellen. Appellante betoogt dat als het participatiecijfer van 10% mee zou tellen, zij als gemiddelde zou uitkomen op een 7,5 wat afgerond een 8 wordt. Appellante heeft voorgesteld dat een herkansingsgelegenheid wordt aangeboden, maar verweerder heeft dit voorstel afgewezen. Verder is appellante het oneens dat coulant is omgegaan met overschrijding van het woordenaantal voor het referaat. Er zijn studenten waarbij een overschrijding van 40% van het maximum alsnog kon leiden tot een 8. Deze wijze van beoordeling acht zij oneerlijk.

4 – De overwegingen ten aanzien van het geschil
In geschil is de vraag of verweerder terecht en op goede gronden de normering van de onderwijseenheid heeft aangepast en vervolgens op basis daarvan het eindcijfer van appellante voor de onderwijseenheid heeft vastgesteld.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is voor het College duidelijk geworden dat verweerder als gevolg van de door de Rijksoverheid en het College van Bestuur getroffen Corona-maatregelen onder tijdsdruk de onderwijseenheid voor een gedeelte opnieuw vorm moest geven, rekening houdend met enerzijds de leerdoelen en, anderzijds, de wens om studievertraging bij studenten zo veel mogelijk te voorkomen. Dit heeft er onder meer toe geleid dat de werkgroepbijeenkomsten niet meer 'live' konden plaatsvinden. Hoewel in eerste instantie nog werd gedacht dat deze bijeenkomsten via Kaltura zouden kunnen plaatsvinden, bleek dit toch niet (goed) mogelijk te zijn. Dit heeft er uiteindelijk toe geleid dat het onderwijs volledig schriftelijk heeft plaatsgehad en er ook geen referaten zijn gehouden. Omdat de eindtermen van de onderwijseenheid wel getoetst moesten worden, leidde dit ertoe dat verweerder ook de manier waarop de onderwijseenheid zou worden getoetst en beoordeeld moest heroverwegen.

In eerste instantie meende verweerder de participatie van de studenten tijdens het onderwijs te kunnen beoordelen aan de hand van een schriftelijke reflectie van de medestudenten op de ingediende referaatpapers. Achteraf heeft verweerder moeten constateren dat het beoordelen van deze 340 schriftelijke reflecties voor de staf niet alleen om praktische redenen ondoenlijk was, maar ook omdat de staf het niet goed mogelijk achtte aan de hand van deze schriftelijke reflecties een goed beeld te krijgen van de participatie van iedere student over de gehele onderwijsperiode. Dit heeft uiteindelijk geleid tot de keuze de beoordeling louter te baseren op basis van de vier werkgroepopdrachten en de referaatpaper, waarbij elke opdracht voor 20% meetelt.

Het College kan zich voorstellen dat appellante, en met haar wellicht ook nog andere studenten, het als suboptimaal heeft ervaren dat de manier waarop de toetsing van de onderwijseenheid zou plaatsvinden meermaals is aangepast. Gezien het verhandelde ter zitting kan het College zich ook niet aan de indruk onttrekken dat ook verweerder het liever anders had gezien. Het College hecht er ook aan te benadrukken dat het – herhaaldelijk – aanpassen van de toetsmethode en -normering onder normale omstandigheden ook niet zonder meer mogelijk is. Gegeven de ingrijpende maatregelen die door zowel de Rijksoverheid als het College van Bestuur zijn getroffen om verdere verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan, was in dit geval van normale omstandigheden geen sprake. Dat laat onverlet dat van verweerder mag worden verwacht dat zij de gemaakte keuzes kan motiveren en ook inzichtelijk kan maken dat en hoe met de belangen van de studenten rekening is gehouden.

Gezien de stukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat verweerder in dit geval aan deze verplichting heeft voldaan. Verweerder heeft voldoende uitgelegd dat de uiteindelijk gekozen toetsmethode en -normering heeft bijgedragen aan het alsnog kunnen behalen van de leerdoelen van de onderwijseenheid. Ook heeft verweerder voldoende toegelicht dat en waarom met de uiteindelijke aanpassing van de normering recht is gedaan aan de prestaties van iedere student voor de onderwijseenheid. Elke student is namelijk alleen op basis van zijn eigen werk beoordeeld. De weging per weekopdracht is van 17,5% naar 20% gegaan. Verweerder heeft zorgvuldig andere opties van normering bestudeerd en naar het oordeel van het College afdoende en op goede gronden kunnen verklaren waarom gekozen is voor de uiteindelijke normering. Dat verweerder wellicht ook andere keuzes had kunnen maken, leidt als zodanig niet tot de slotsom dat verweerder met de nu gemaakte keuze in strijd met het recht heeft gehandeld.

Het College ziet geen grond voor het oordeel dat verweerder de referaten op onjuiste gronden heeft beoordeeld. Ook bestaat geen grond te twijfelen aan de

mededeling van verweerder dat zij de overschrijding van het maximale woordenaantal door andere studenten heeft meegewogen in desbetreffende beoordelingen, zodat appellante hierdoor niet is benadeeld. Om appellante tegemoet te komen is verweerder bereid geweest nogmaals haar laatste weekopdracht te bestuderen en is tot het standpunt gekomen dat dit niet tot een wijziging van het cijfer leidt. Dat dit niet tot de gewenste uitkomst voor appellante heeft geleid, maakt de beoordeling niet in strijd met het recht.

Gelet op het bovenstaande heeft verweerder terecht en op goede gronden het bestreden besluit genomen. Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak 20-128
Blad 8/8

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, M. Heezen LLB, dr. C.V. Weeda en E.L. Mendez Correa BA (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: